

și supuindu-se, când se vedeau mai slabi 1). — Toți barbarii s'au strecurat peste Dacia, și astă-đi numai numele li se mai amintese, Româniî însê aũ rămasũ și trăescũ și astă-đi. 2) Ei aũ rămasũ neatinși în credințele, datinele și moravurile lor străbune; și-aũ păstrat limba lor ca prin minune, locuind în creeriî munșilor, trăind ca o gintă deosebită fără de vre-un amestec covêșitor de sânge cu alte nașioni 3). — Probă despre acêsta este, că comparând datinele și obiceiurile Românilor de astă-đi cu cele ale străbunilor lor se asemănă, decă nu în total, totu'și în mare parte. (Ca esemplu eclatant vom marca: Chinuirea cânilor și ornarea și hrânirea gășcelor în prima đi a postului pașcelor, care ni amintese întâmplarea cu Galii la Roma în an. 389 a. Chr. când, dormind și câniî din Capitol, Galii eraũ aprópe a descinde peste muri în cetate, decă Manliũ nu s'ar fi deșteptat prin gagaitul gășcelor de acolo și nu i-ar fi surprinsũ. — Acest obiceiũ a rămasũ suvenire la Români

1) *A. Pumnul* «Literatura română» (manuscript.)

2) Proverbul vechiũ: Apa trece, petrele rămân!

3) Din *Aaron Pumnul*, lepturar tom. III, § 145. *Petru Maior* «Istoria pentru inceputul Românilor din Dacia.»